BAZE DE DATE

CURS 12 SQL (partea 2)

Limbajul de prelucrare a datelor

- *SQL* furnizează comenzi ce permit consultarea (*SELECT*) şi actualizarea (*INSERT, UPDATE, DELETE, MERGE*) conţinutului bazei de date.
- Aceste comenzi definesc limbajul de prelucrare a datelor (LMD).
- Comenzile limbajului LMD pot fi:
 - formulate direct, utilizând SQL Developer, SQL*PLUS etc.;
 - utilizate în utilitare ale sistemului Oracle;
 - încapsulate într-un program PL/SQL;
 - încapsulate într-un program scris în limbaj gazdă.

- Una dintre cele mai importante comenzi ale limbajului de prelucrare a datelor este SELECT.
- Cu ajutorul ei pot fi extrase submulţimi de valori atât pe verticală (coloane), cât şi pe orizontală (linii) din unul sau mai multe tabele.
- Sintaxa comenzii este simplă, apropiată de limbajul natural.

```
SELECT [ALL | DISTINCT] {* | listă de atribute selectate | expr
AS alias}
FROM { [schema.] {tabel [PARTITION (partition_name)] /
        (subquery)} [alias_tabel] }
[WHERE condiție]
[START WITH condiție]
[CONNECT BY condiție]
[GROUP BY listă de expresii [HAVING condiție]]
[ORDER BY {expresie | poziție | c_alias} [ASC | DESC]] [FOR
UPDATE [OF [schema.]{table | view}.coloană] [NOWAIT]
```

- Clauzele START WITH şi CONNECT BY sunt utile pentru a construi cereri ierarhizate.
 - START WITH -> înregistrarea rădăcină a arborelui
 - CONNECT BY -> relaţia dintre coloanele (părinte şi copil)
 - Prin folosirea operatorului PRIOR se poate face referință la înregistrarea părinte.
- Clauza FOR UPDATE permite blocarea coloanei (coloanelor) înainte de a actualiza sau şterge înregistrări din tabelele bazei de date. Prin folosirea clauzei NOWAIT se va genera o excepţie şi nu se va mai aştepta până la ridicarea blocajelor de pe înregistrări.

- Operatorii utilizaţi sunt:
 - operatori aritmetici (unari sau binari),
 - operatorul de concatenare (| |),
 - operatorii de comparare (=, !=, ^=, < >, >, >=, <, <=, IN
 (echivalent cu =ANY, adică egal cu cel puţin una din
 valorile listei), NOT IN (echivalent cu !=ALL, adică diferit de
 toate elementele listei), ALL, [NOT] BETWEEN x AND y,
 [NOT] EXISTS, [NOT] LIKE, IS [NOT] NULL,
 - operatori logici (NOT, AND, OR).

- Limbajul permite prezenţa unor instrucţiuni SELECT imbricate în oricare din clauzele SELECT, WHERE, HAVING sau FROM.
- Instrucţiunile SELECT care apar în clauzele respective se numesc subcereri.
- În cazul folosirii subcererilor, pot fi utilizaţi:
 - operatorii ALL, ANY, IN (=ANY), EXIST, NOT IN (!=ANY), care sunt specifici cererilor ce returnează mai multe linii (multiple-row subquery)
 - operatorii de comparare =, <, >, >=, <=, <>, specifici cererilor care returnează o singură linie (single-row subquery).

- Executarea subcererilor se poate face:
 - fie cu sincronizare (corelat -> evaluarea subcererii face referință la o coloană a cererii principale şi cererea interioară se execută pentru fiecare linie a cererii principale care o conţine);
 - fie **fără sincronizare** (încuibărit -> se execută mai întâi cererea interioară, iar rezultatul ei este transmis cererii de nivel imediat superior).

Cereri mono – relaţie

Vezi exemple şi întrebări în curs

- Cereri mono relaţie
 - Clauza GROUP BY
 - Relaţii ierarhice
- Cereri multi relaţie
 - Operatori pe mulţimi
 - Operaţii de compunere
- Subcereri
- Clauza WITH
- Subcereri scalare
- ROLLUP/CUBE/GROUPING SETS
- Funcţii

-> Vezi exemple și întrebări în curs

Comanda INSERT

INSERT INTO nume_tabel | nume_view [(col1[, col2[,...]])]
VALUES (expresia1[, expresia2[,...]]) | subcerere;

- expresia1, expresia2 reprezintă expresii a căror evaluare este atribuită coloanelor precizate (se inserează o linie);
- subcerere reprezintă o interogare (se inserează una sau mai multe linii).

Comanda INSERT

- Dacă lipseşte specificaţia coloanelor se consideră că sunt completate toate câmpurile tabelului sau vizualizării.
- Dacă se introduc date doar în anumite coloane, atunci aceste coloane trebuie specificate. În restul coloanelor se introduce automat null (daca nu exista DEFAULT).
- Specificarea cererii din comanda INSERT determină copierea unor date dintr-un tabel în altul pe atâtea linii câte au rezultat din cerere.
- Dacă se introduc numai anumite câmpuri într-o înregistrare, atunci printre acestea trebuie să se găsească câmpurile cheii primare.
- Pentru a putea executa comanda INSERT este necesar ca utilizatorul care execută această instrucţiune să aibă privilegiul de a insera înregistrări în tabel sau în vizualizare.

-> Vezi exemple în curs

Comanda DELETE

DELETE

[FROM] tablename / viewname [AS alias] [WHERE condiţie] [clauza_returning]

- Comanda DELETE nu şterge structura tabelului.
- Pentru a se putea executa instrucţiunea DELETE, utilizatorul care o lansează în execuţie trebuie să aibă acest privilegiu.
- În clauza WHERE pot fi folosite şi subcereri.
- Comanda nu poate fi folosită pentru ştergerea valorilor unui câmp individual. Acest lucru se poate realiza cu ajutorul comenzii UPDATE.

-> Vezi exemple în curs

Comanda UPDATE

UPDATE tablename | viewname
SET (column1[,column2[,...]]) = (subquery) | column = expr /
(query)
[WHERE condition]

- Pentru a se putea executa instrucţiunea UPDATE, utilizatorul care o lansează în execuţie trebuie să aibă acest privilegiu.
- Dacă nu este specificată clauza WHERE se vor modifica toate liniile.
- Cererea trebuie să furnizeze un număr de valori corespunzător numărului de coloane din paranteza care precede caracterul de egalitate.

-> Vezi exemple în curs

- Controlul unei baze de date cu ajutorul SQL-ului se refera la:
 - asigurarea confidentialitatii si securitatii datelor;
 - organizarea fizica a datelor;
 - realizarea unor performante;
 - reluarea unor actiuni in cazul unei defectiuni;
 - garantarea coerentei datelor in cazul prelucrarii concurente.

- Sistemul de gestiune trebuie:
 - să pună la dispoziţia unui număr mare de utilizatori o mulţime coerentă de date;
 - să garanteze coerenţa datelor în cazul manipulării simultane de către diferiţi utilizatori.

- Coerenţa este asigurată cu ajutorul conceptului de tranzacţie.
- Tranzacţia este unitatea logică de lucru constând din una sau mai multe instrucţiuni SQL, care trebuie să fie executate atomic (ori se execută toate, ori nu se execută nici una!), asigurând astfel trecerea BD dintr-o stare coerentă în altă stare coerentă.

Proprietățile tranzacțiilor

- Atomicitate
- Consistență
- Izolare
- Durabilitate

->ACID

- Dacă toate operaţiile ce constituie tranzacţia sunt executate şi devin efective, spunem că tranzacţia este validată, iar modificările aduse de tranzacţie devin definitive.
- Dacă dintr-un motiv sau altul (neverificarea condiţiilor, accesul imposibil) o operaţie a tranzacţiei nu a fost executată spunem că tranzacţia a fost anulată.
 Modificările aduse de toate operaţiile tranzacţiei anulate sunt şi ele anulate şi se revine la starea bazei de date de dinaintea tranzacţiei anulate.

- Este posibil ca o tranzacţie să fie descompusă în subtranzacţii, astfel încât dacă este necesar să se anuleze doar parţial unele operaţii.
- Fiecare tranzacţie se poate termina:
 - "normal" (commit);
 - "anormal" (rollback).
- Controlul tranzacţiilor constă în:
 - definirea începutului şi sfârşitului unei tranzacţii,
 - validarea sau anularea acesteia,
 - eventuală descompunere în subtranzacţii.

- Limbajul pentru controlul datelor (LCD) permite salvarea informaţiei, realizarea fizică a modificărilor în baza de date, rezolvarea unor probleme de concurenţă.
- Limbajul conţine următoarele instrucţiuni:
 - COMMIT folosită pentru permanentizarea modificărilor executate asupra BD (modificările sunt înregistrate şi sunt vizibile tuturor utilizatorilor);
 - ROLLBACK folosită pentru refacerea stării anterioare a BD (sunt anulate toate reactualizările efectuate de la începutul tranzacţiei);
 - SAVEPOINT folosită în conjuncție cu instrucțiunea ROLLBACK, pentru definirea unor puncte de salvare în fluxul programului.

- O tranzacţie constă:
 - dintr-o singură instrucţiune LDD;
 - dintr-o singură instrucţiune LCD;
 - din instrucţiuni LMD care fac schimbări consistente în date.

- Tranzacţia începe:
 - după o comandă COMMIT,
 - după o comandă ROLLBACK,
 - după conectarea iniţială la Oracle,
 - când este executată prima instrucţiune SQL.
- Tranzacţia se termină:
 - dacă sistemul cade;
 - dacă utilizatorul se deconectează;
 - dacă se dau comenzile COMMIT sau ROLLBACK;
 - dacă se execută o comandă LDD.
- După ce se termină o tranzacţie, prima instrucţiune SQL executabilă va genera automat începutul unei noi tranzacţii.

- Din momentul în care s-a executat instrucţiunea
 COMMIT, BD s-a modificat (permanent) în conformitate cu instrucţiunile SQL executate în cadrul tranzacţiei care tocmai s-a terminat. Din acest punct începe o nouă tranzacţie.
- Dacă se foloseşte utilitarul SQL*Plus, există posibilitatea ca după fiecare comandă LMD să aibă loc o permanentizare automată a datelor (un COMMIT implicit). Acest lucru se poate realiza folosind comanda:

SET AUTO[COMMIT] {ON | OFF}

 Comanda ROLLBACK permite restaurarea unei stări anterioare a BD.

ROLLBACK [TO [SAVEPOINT] savepoint];

- Dacă nu se specifică nici un savepoint, toate modificările făcute în tranzacţia curentă sunt anulate
- Dacă se specifică un anumit savepoint, atunci doar modificările de la acel savepoint până în momentul respectiv sunt anulate.
- Executarea unei instrucţiuni ROLLBACK presupune terminarea tranzacţiei curente şi începerea unei noi tranzacţii.

- Punctele de salvare pot fi considerate ca nişte etichete care referă o submulţime a schimbărilor dintr-o tranzacţie, marcând efectiv un punct de salvare pentru tranzacţia curentă. Punctele de salvare NU sunt obiecte ale schemei. Prin urmare, nu sunt referite in DD.
- Server-ul Oracle implementează un punct de salvare implicit pe care îl mută automat după ultima comandă LMD executată.
- Dacă este creat un punct de salvare având acelaşi nume cu unul creat anterior, cel definit anterior este şters automat.

SAVEPOINT savepoint;

- Starea datelor înainte de *COMMIT* sau *ROLLBACK* este următoarea:
 - starea anterioară a datelor poate fi recuperată;
 - utilizatorul curent poate vizualiza rezultatele operaţiilor
 LMD prin interogări asupra tabelelor;
 - alţi utilizatori nu pot vizualiza rezultatele comenzilor LMD făcute de utilizatorul curent (read consistency);
 - înregistrările (liniile) afectate sunt blocate şi, prin urmare, alţi utilizatori nu pot face schimbări în datele acestor înregistrări.

- Execuţia unei comenzi COMMIT implică anumite modificări.
 - Toate schimbările (INSERT, DELETE, UPDATE) din baza de date făcute după anterioara comandă COMMIT sau ROLLBACK sunt definitive. Comanda se referă numai la schimbările făcute de utilizatorul care dă comanda COMMIT.
 - Toate punctele de salvare vor fi şterse.
 - Starea anterioară a datelor este pierdută definitiv.
 - Toţi utilizatorii pot vizualiza rezultatele.
 - Blocările asupra liniilor afectate sunt eliberate; liniile pot fi folosite de alţi utilizatori pentru a face schimbări în date.

- Execuţia unei comenzi ROLLBACK implică anumite modificări.
 - Anulează tranzacţia în curs şi toate modificările de date făcute după ultima comandă COMMIT.
 - Sunt eliberate blocările liniilor implicate.

Consistența la citire -> vezi curs

- Bazele de date NoSQL (Not only SQL) au apărut ca răspuns la necesitatea de a oferi scalabilitate și răspuns rapid la interogări, permiţând totodată efectuarea de modificări frecvente la nivelul aplicaţiei.
- Prin termenul de bază de date NoSQL se face referire la orice tip de bază de date nerelațională.
- Bazele de date relaţionale sunt, la ora actuală, cunoscute ca baze de date de tip SQL, datorită denumirii limbajului standard de operare în cadrul acestor baze de date.
 - Aceste baze de date au fost dezvoltate centrat pe ideea de reducere a duplicării datelor, lucru explicabil în contextul costului mare de stocare de la momentul respectiv.

- Bazele de date relaţionale (SQL) au structuri mai rigide, iar scalabilitatea schemelor este costisitoare.
- În bazele de date NoSQL datele sunt stocate în structuri diferite de tabelele relaționale. Din acest punct de vedere, bazele de date NoSQL pot fi de următoarele tipuri:
 - Document
 - Cheie-valoare
 - Coloane dinamice
 - Graf

- Schemele obținute sunt flexibile și scalabile chiar și în condițiile unui volum mare de date și utilizatori.
- Modelarea nerelațională a datelor corelate este mai simplă decât în bazele de date SQL deoarece datele conectate prin relații nu mai trebuie să fie distribuite în diferite tabele.
- Modelele de date NoSQL permit stocarea datelor corelate în cadrul unei singure structuri de date.
- Bazele de date NoSQL au apărut atunci când costul stocării datelor a scăzut semnificativ, iar reducerea duplicării datelor nu a mai fost la fel de importantă precum în trecut.

- Odată cu reducerea costului stocării, a crescut rapid cantitatea de date pe care aplicațiile trebuia să le stocheze și să le interogheze.
- Aceste date au diferite formate şi dimensiuni, putând fi structurate, semi-structurate sau polimorfice.
- Definirea preliminară a unei scheme care să găzduiască astfel de date este, de multe ori, imposibilă. Bazele de date NoSQL permit stocarea unor cantități uriașe de date nestructurate, oferindu-le flexibilitate.

- În acelasi timp cu apariția bazelor de date NoSQL, a crescut în popularitate manifestul Agile, care a determinat reconsiderarea modului în care sunt dezvoltate aplicațiile software, ca urmare a necesității de adaptare rapidă a acestora la modificarea frecventă a cerințelor.
 - Astfel, a fost necesar ca dezvoltatorii să poata itera rapid și să opereze modificări prin intreaga « stivă » software, până la modelul bazei de date. Bazele de date NoSQL au fost cele care au oferit această flexibilitate.
- De asemenea, Cloud computing a devenit tot mai popular, iar dezvoltatorii au început să utilizeze cloudurile publice pentru găzduirea aplicațiilor și a datelor.
 - Astfel, a apărut necesitatea de a distribui datele pe mai multe servere, din diferite regiuni, pentru ca aplicatiile să fie fiabile și datele să poată fi stocate în funcție de

Baze de date de tip document

- Aceste baze de date stochează datele în documente similare obiectelor JSON (JavaScript Object Notation).
- Fiecare document conţine perechi de câmpuri şi valori asociate.
- Valorile pot fi de diferite tipuri (șiruri de caractere, numere, valori boolene, vectori, obiecte), iar structurile sunt, de regulă, similare obiectelor cu care dezvoltatorii lucrează în aplicație.
- Datorită diversității tipurilor de date ale valorilor și a existenței unor limbaje puternice de interogare, bazele de date de tip document sunt potrivite în cele mai multe cazuri de utilizare. Exemplu: MongoDB.

```
JSON
              "year" : 2013,
              "title" : "Turn It Down, Or Else!",
              "info" : {
                  "directors" : [ "Alice Smith", "Bob Jones"],
                  "release_date" : "2013-01-18T00:00:00Z",
                  "rating" : 6.2,
                  "genres" : ["Comedy", "Drama"],
  9
                  "image_url": "http://ia.media-imdb.com/images/N/09ERWAU7FS797AJ7LU8HN09AMUP908RLlo5JF90EWR7LJKQ7@@._V1_SX400_.jpg",
 10
                  "plot" : "A rock band plays their music at high volumes, annoying the neighbors.",
 11
                  "actors" : ["David Matthewman", "Jonathan G. Neff"]
 12
 13
 14
          },
 15
              "year": 2015,
 16
              "title": "The Big New Movie",
 17
              "info": {
 18
                  "plot": "Nothing happens at all.",
 19
                  "rating": 0
 20
 21
 22
 23
```

https://aws.amazon.com/nosql/document/

Baze de date de tip cheie-valoare

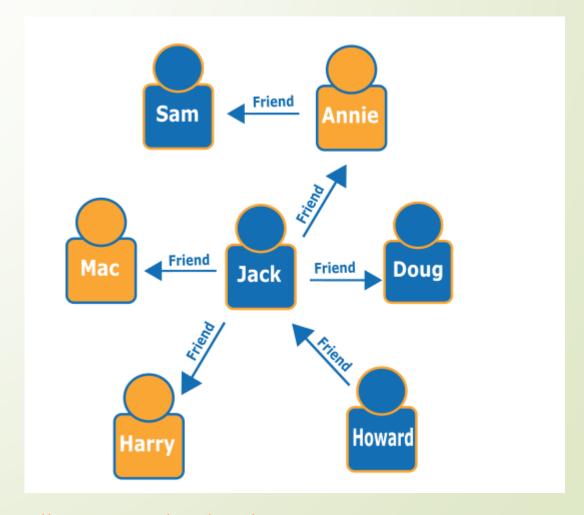
- Sunt baze de date mai simple, în care fiecare element (*item*) conține chei și valori.
- O valoare va putea fi regăsită prin intermediul cheii sale, deci modul de interogare este simplu.
- Bazele de date cheie-valoare sunt potrivite cazurilor de utilizare în care este necesară stocarea unor volume mari de date, fără a fi necesară efectuarea de interogări complexe asupra acestora.
- Exemplele de utilizare includ stocarea preferințelor utlizatorilor sau stocarea de tip cache. Exemple: Redis, DynamoDB.

Baze de date de tip coloane dinamice (wide column)

- Aceste baze de date stochează datele în tabele, rânduri și coloane dinamice.
- Stocarea de acest tip este mai flexibilă decât cea oferită de bazele de date relaționale, deoarece nu este necesar ca fiecare linie să aibă aceleași coloane.
- Aceste baze de date pot fi privite ca baze de date cheievaloare bidimensionale.
- Bazele de date wide-column sunt adecvate atunci când se stochează volume mari de date şi se poate face o predicție asupra tipurilor de interogări.
- Exemplele de utilizare includ stocarea datelor IoT și a profilurilor de utilizatori. Exemple: *Cassandra, Hbase*.

Bazele de date de tip graf

- Aceste baze de date stochează datele în noduri și muchii.
- Nodurile stochează informații precum cele despre persoane, locuri, obiecte, evenimente, iar muchiile stochează informații despre relațiile dintre noduri.
- Bazele de date de acest tip sunt adecvate în cazurile în care este necesară traversarea relațiilor pentru a determina pattern-uri.
- Exemplele de utilizare includ rețele sociale, detectarea fraudelor și motoarele de recomandări.
- Exemple: Neo4J, JanusGraph.



https://aws.amazon.com/nosql/graph/